

חוק הכניסה לישראל, תשי"ב—1952 *

פרק ראשון : רשות כניסה וישיבה

1. מי שאיננו אזרח ישראלי או עולה לפי חוק השבות, תשי"ב—1950, תהיה כניסתו לישראל על פי אשרה, וישיבתו בישראל על פי רשיון ישיבה לפי חוק זה.	הוראת כלליה
<p>2. שר הפנים רשאי לתת —
(1) אשרה ורשיון לישיבת מעבר — עד לחמישה ימים ;
(2) אשרה ורשיון לישיבת ביקור — עד לשלושה חדשים ;
(3) אשרה ורשיון לישיבת ארעי — עד לשלוש שנים ;
(4) אשרה ורשיון לישיבת קבע.</p>	סוגי אשרות ורשיונות ישיבה
<p>3. שר הפנים רשאי להאריך —
(1) רשיון לישיבת מעבר, ובלבד שסך־כל תקופות ההארכה לא יעלה על עשרה ימים ;
(2) רשיון לישיבת ביקור, ובלבד שסך־כל תקופות ההארכה לא יעלה על שנתיים ;
(3) רשיון לישיבת ארעי, ובלבד שתקופת כל ההארכה לא תעלה על שנתיים.</p>	הארכת אשרות ורשיונות ישיבה
4. שר הפנים רשאי להחליף רשיון ישיבה מסוג קצר יותר ברשיון ישיבה מסוג ארוך יותר או ברשיון לישיבת קבע.	החלפת רשיונות ישיבה
<p>5. שר הפנים רשאי לתת אשרת חוזר למי שרשאי לשבת בישראל ישיבת קבע והוא —
(1) רוצה לצאת את ישראל על מנת לחזור אליה ; או
(2) נמצא בחוץ לארץ ורוצה לחזור לישראל.</p>	אשרות חוזר
<p>6. שר הפנים רשאי —
(1) לקבוע תנאים למתן אשרה או רשיון ישיבה ולהארכה או החלפה של רשיון ישיבה ;
(2) לקבוע באשרה או ברשיון ישיבה תנאים שקיומם יהיה תנאי לתקפם של האשרה או של רשיון הישיבה.</p>	קביעת תנאים

פרק שני : סדרי כניסה

7. לא ייכנס אדם לישראל אלא באחת מתחנות הגבול שקבע שר הפנים בצו שיפורסם ברשומות.	תחנות גבול
8. (א) רב החובל של אניה והאחראי על אוירון, על רכבת, על מכונית או על כלי־הסעה אחר שבאו לישראל, חייבים למסור לקצין בקורת הגבולות, לפי דרישתו, את רשימת	בקורת הנבולות

* נתקבל בכנסת ביום ה' כאלול תשי"ב (28 באוגוסט 1952); הצעת החוק ודברי הסבר נתפרסמו בהצעות חוק 106 מיום א' באדר תשי"ב (27.2.52), עמ' 184. ספר החוקים 51 מיום כ"א בחמוז תשי"י (6.7.50), עמ' 159.

האנשים הנמצאים באותו כלי-הסעה, לרבות העובדים בו; הרשימה תפרט את הפרטים שקבע שר הפנים בתקנות לפי חוק זה.

(ב) קצין בקורת הגבולות רשאי להיכנס לכל כלי-הסעה שבא לישראל, ולערוך בו בקורת; וכל אדם הנמצא בו, לרבות כל עובד בו, חייבים להראות לקצין בקורת הגבולות, לפי דרישתו, את המסמכים ולתת לו את הידיעות הנוגעות לביצועו של חוק זה.

כדיקת
רשות
הכניסה

9. מי שבא לישראל ורוצה להיכנס אליה, רשאי קצין בקורת הגבולות לעכב את כניסתו עד לבירור אם רשאי הוא להיכנס, ולהורות מקום ששם יימצא עד גמר הבירור או עד ליציאתו מישראל.

הרחקת
מי שאינו
רשאי להיכנס

10. (א) מי שבא לישראל ונמצא שאינו רשאי להיכנס אליה, רשאי שר הפנים להרחיקו מישראל.

(ב) קצין בקורת הגבולות רשאי להחזיק אדם כזה במקום ובאופן שקבע שר הפנים, עד ליציאתו מישראל או עד להרחקתו ממנה.

(ג) רב החובל של אניה והאחראי על אירון, על רכבת, על מכונית או על כלי-הסעה אחר שבאו לישראל, חייבים, לפי דרישת קצין בקורת הגבולות, להסיע מישראל כל אדם שבא באותו כלי-הסעה על מנת להיכנס לישראל ונמצא שאינו רשאי לכך.

פרק שלישי: הוראות שונות

11. (א) שר הפנים רשאי, לפי שיקול דעתו —

(1) לבטל אשרה שניתנה לפי חוק זה, בין לפני בואו של בעל האשרה לישראל ובין בשעת בואו;

(2) לבטל רשיון ישיבה שניתן לפי חוק זה.

(ב) שר הפנים רשאי לבטל אשרת עולה ותעודת עולה שניתנו לפי חוק השבות, תש"י—1950, אם הושגו על ידי מתן ידיעות כוזבות.

עבירות

12. העושה אחת מאלה:

(1) נכנס לישראל, או יושב בה, בניגוד לחוק;

(2) נותן ידיעה כוזבת כדי להשיג, לעצמו או לאחר, אשרה לישראל או רשיון ישיבה בה;

(3) מפר תנאי מהתנאים שנקבעו באשרתו או ברשיון הישיבה שניתנו לו לפי חוק זה;

(4) עובר על הוראה אחרת של חוק זה או של תקנות שהותקנו על פיו.

דינו — מאסר עד שלושה חדשים או קנס עד שלוש מאות לירות או שני הענשים כאחד.

גירוש

13. (א) מי שאיננו אזרח ישראלי או עולה לפי חוק השבות, תש"י—1950, רשאי שר הפנים לתת עליו צו גירוש אם נמצא בישראל בלי רשיון ישיבה.

(ב) מי שניתן עליו צו גירוש, חייב לצאת מישראל ולא לשוב אליה כל עוד לא בוטל צו הגירוש.

(ג) מי שניתן עליו צו גירוש, רשאי קצין בקורת הגבולות או שוטר לעצרו ולהחזיקו במקום ובאופן שקבע שר הפנים, עד ליציאתו מישראל או עד לגירושו ממנה.

(ד) שר הפנים רשאי להורות שצו הגירוש יבוצע על חשבון האדם שעליו ניתן.

¹ כפר החוקים 51 מיום כ"א בתמוז תש"י (0.7.50), עמ' 150.

14. שר הפנים רשאי להתקין תקנות בכל הנוגע לביצוע חוק זה, ובין השאר בענינים אלה:

- (1) סוגי אנשים שיהיו פסולים לקבל אשרה או רשיון ישיבה לפי חוק זה;
- (2) תנאים שיש לקיים לפני שתינתן אשרה או לפני שיינתן, יוארך או יוחלף רשיון ישיבה לפי חוק זה;
- (3) בדיקה רפואית של אנשים הנכנסים לישראל, טיפול רפואי בהם ובדיקה סניטרית וחיטוי של בגדיהם וחפציהם;
- (4) אגרות שיש לשלם בעד אשרה, בעד רשיון ישיבה, ובעד הארכה או החלפה של רשיון כזה.

ביצוע

15. (א) שר הפנים ממונה על ביצוע חוק זה.
(ב) שר הפנים רשאי למנות קציני בקורת הגבולות לצורך חוק זה; הודעה על כך תפורסם ברשומות.

העברת סמכויות

16. (א) שר הפנים רשאי להעביר לאחר את סמכויותיו לפי חוק זה, כולן או מקצתן, פרט לסמכות להתקין תקנות; הודעה על העברת סמכויות תפורסם ברשומות.
(ב) מי שרואה עצמו נפגע על ידי החלטה לפי סעיף 11 או לפי סעיף 13 שניתנה על פי העברת סמכות מן השר, רשאי לפנות אל השר לקבלת הכרעתו הסופית.

פטור

17. (א) חוק זה לא יחול על מי שבא לישראל על פי אשרה דיפלומטית או אשרת שירות.
(ב) שר הפנים רשאי, אחרי התייעצות עם ועדת הפנים של הכנסת, בצו שיפורסם ברשומות, לפטור סוגי אנשים נוספים מהוראות חוק זה, כולן או מקצתן, כליל או בסייגים.
(ג) שר הפנים רשאי להתיר לעובר אורח שהגיע לישראל באניה או באוירון, להישאר בישראל, בלי אשרה או רשיון ישיבה, עד שהאניה או האוירון יצאו מישראל.

תחולה והוראות מעבר

18. (א) חוק זה יחול על מי שייכנס לישראל אחרי תחילת תקפו ועל ישיבתו בישראל של אדם כזה.
(ב) מי שנכנס לישראל לפני תחילת תקפו של חוק זה, דינו יהיה כאילו חוק זה לא נתקבל.

(ג) מי שהיה, ביום ט"ז בכסלו תש"ח (29 בנובמבר 1947), תושב השטח שהיה לשטח ישראל, ויצא משטח זה לפני אותו תאריך, וביקש, תוך שנתיים מתחילת תקפו של חוק זה, לחזור לישראל — רשאי שר הפנים לתת לו אשרה לכך.

ביטול ואישור תוקף

19. פקודת העליה, 1941¹ — בטלה. תקנות העליה שבתוספת לפקודה האמורה, וכן תקנות, צווים והודעות שנעשו ואשרות, רשיונות ותעודות שניתנו לפי הפקודה האמורה, יעמדו בתקפם כאילו נעשו וניתנו לפי חוק זה.

משה שפירא
שר הפנים

דוד בן-גוריון
ראש הממשלה

יוסף שפרינצק
יושב ראש הכנסת
ממלא מקום נשיא המדינה

¹ ע"ר מס' 1082 מיום 8.8.41, תוס' 1, עמ' 5.